

Arrest

nr. 342 087 van 2 maart 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 april 2024 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en van diens beslissing van 8 april 2024 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 februari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 2 april 2010 gedateerd schrijven diende de moeder van verzoeker, die toen nog minderjarig was, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De door verzoekers moeder ingediende verblijfsaanvraag werd op 2 augustus 2011 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ingewilligd en verzoeker werd, in navolging van zijn moeder, tot een verblijf in het Rijk gemachtigd.

1.3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 3 april 2024 de beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 10 april 2024 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer
Naam: [V.]

Voornaam: [I.I.]

[...]

Nationaliteit: Russische Federatie

Krachtens artikel 22§1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Uw vader ([V.I.A.], geboren op [...] te [...], Russische Federatie) verzocht op 13.08.2007 internationale bescherming in België en werd ingeschreven in het wachtregister. Hij verklaarde diezelfde dag in België gearriveerd te zijn.

Op 09.06.2008 diende uw moeder ([O.D.A.], geboren op [...] te [...], Russische Federatie) voor zichzelf, uw twee zussen ([V.S.], geboren op [...] te [...], Russische Federatie en [V.M.I.], geboren op [...] te [...], Russische Federatie) en u een verzoek tot internationale bescherming in en werden jullie ingeschreven in het wachtregister. Zij verklaarde hierbij dat jullie diezelfde dag in België aangekomen waren.

Op 29.09.2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) voor beide asielaanvragen de beslissing "weigering tot erkenning van de vluchtelingenstatus en weigering tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus".

Op 15.10.2008 werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) tegen de beslissingen van het CGVS d.d. 29.09.2008.

Op 04.06.2009 diende uw vader een aanvraag tot machtiging van het verblijf in toepassing van artikel 9ter (medische redenen) in. Op 01.02.2010 werd de gemeente geïnformeerd dat de aanvraag 9ter ontvankelijk was.

Op 16.02.2010 werden de beslissingen van het CGVS d.d. 29.09.2008 ingetrokken.

Op 01.03.2010 werd het beroep d.d. 15.10.2008 door de RVV verworpen daar het zonder voorwerp was aangezien het CGVS de beslissing d.d. 29.09.2008 ingetrokken had.

Op 17.05.2010 nam het CGVS een nieuwe beslissing "weigering tot erkenning van de vluchtelingenstatus en weigering tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" inzake de asielaanvraag van uw vader d.d. 13.08.2007.

Op 14.06.2010 diende uw vader bij de RVV een beroep in tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS d.d. 17.05.2010.

Op 02.04.2010 diende uw moeder voor zichzelf en haar drie kinderen aan aanvraag tot machtiging van het verblijf in toepassing van artikel 9bis in. Ook uw vader diende die dag een aanvraag tot machtiging in toepassing van artikel 9bis in.

Op 08.10.2010 nam de gemeente Verviers een beslissing tot niet-inoverwegingname inzake de aanvraag 9bis van uw vader d.d. 02.04.2010 omdat hij bij de woonstcontrole niet aangetroffen werd op het opgegeven adres.

Op 26.10.2010 diende uw vader een beroep in bij de RVV tegen de beslissing tot niet-inoverwegingname van de aanvraag in toepassing van artikel 9bis d.d. 08.10.2010 door de gemeente Verviers.

Op 02.08.2011 werd de aanvraag tot machtiging van het verblijf in toepassing van artikel 9bis die uw moeder op 02.04.2010 ingediend had, goedgekeurd. Er werden instructies gegeven aan de gemeente om uw moeder, u en uw jongste zus in te schrijven in het Vreemdelingenregister.

Op 09.12.2011 diende uw vader opnieuw een aanvraag tot machtiging van het verblijf in toepassing van artikel 9bis in.

Op 17.01.2012 werd de beslissing van het CGVS inzake de asielaanvraag van uw vader d.d. 17.05.2010 geannuleerd door de RVV en zijn asioldossier werd teruggestuurd naar het CGVS dat een nieuwe beslissing diende te nemen.

Op 23.02.2012 werd de aanvraag tot machtiging van het verblijf in toepassing van artikel 9bis die uw vader op 09.12.2011 ingediend had, goedgekeurd. Er werden instructies gegeven aan de gemeente om hem in te schrijven in het Vreemdelingenregister.

Op 22.06.2012 verklaarde het CGVS de asielaanvragen van uw ouders zonder voorwerp daar geen verzoek tot verderzetting van de asielprocedure werd gedaan nadat hen een verblijfsrecht van onbepaalde duur toegekend werd.

Op 29.11.2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter d.d. 22.05.2009 zonder voorwerp verklaard daar jullie reeds verblijfsgerechtigd waren.

Op 06.11.2013 werd u door de jeugdrechter onder toezicht gesteld en werd u onderworpen aan volgende voorwaarden: het regelmatig bezoeken van een schoolinstelling van het gewoon of buitengewoon onderwijs (gewijzigd bij beschikking 17.03.2015, bevestigd bij vonnis van 04.11.2015); het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard (bevestigd bij vonnis van 05.11.2014) daar u zich plichtig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of de dader bekend was en aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Op 20.05.2015 werd u door de jeugdrechter onder toezicht gesteld en werd u onderworpen aan volgende voorwaarde: het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard daar u zich plichtig gemaakt had aan diefstal.

Op 09.11.2016 sprak de jeugdrechter de maatregel van berisping uit daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal (5 feiten) en poging tot diefstal (2 feiten).

Op 07.10.2018 werd u aangehouden en op 09.10.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Leper uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 06.11.2018 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 02.11.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar u zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten) en aan wetens en willens betrokken te zijn bij een criminele organisatie die gebruikt maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren aangewend worden om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al had men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van die wijzen bedoeld in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek (feiten gepleegd in de periode van 01.06.2018 tot en met 04.01.2019).

Op 24.02.2021 werd u door het Hof van Beroep te Gent (op beroep tegen CR Kortrijk d.d. 20.07.2020) bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor een periode van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan het plegen van een inbreuk op het verbod tot het aan de dag leggen van privé- en publieke activiteiten van culturele, maatschappelijke, feestelijke, folkloristische, sportieve en recreatieve aard en aan de verplichting thuis te blijven en/of het verbod om zich op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden niet te hebben nageleefd (feiten gepleegd op 28.03.2020).

Op 04.10.2021 meldde u zich aan bij de gevangenis ten gevolge van de veroordeling d.d. 02.11.2020. Er werd u onmiddellijk een strafonderbreking met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend.

Op 25.11.2021 werd uw enkelband geplaatst.

Op 23.02.2022 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 17.11.2022 werd u aangehouden en op 18.11.2022 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Brugge op verdenking van verkrachting ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar oud was; verkrachting na toediening van weerloosmakende of remmingsverlagende stoffen, namelijk cannabis (een joint); aantasting van de seksuele integriteit ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar oud was; aantasting van de seksuele integriteit na toediening van weerloosmakende of remmingsverlagende stoffen, namelijk cannabis (een joint); bewegen van een minderjarige tot het plegen van

ontucht of prostitutie met de omstandigheid dat de minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar was door het slachtoffer aan te zetten om seksuele betrekkingen te hebben en door haar te vragen naaktfoto's van zichzelf te sturen; bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen.

Vanaf 06.06.2023 mocht u de voorlopige hechtenis onder E.T. ondergaan.

Op 19.06.2023 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 maanden waarvan 3 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal (2 feiten, respectievelijk gepleegd op 03.05.2022 en 08.05.2022) en aan poging tot diefstal (feit gepleegd op 24.10.2022).

Op 28.07.2023 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een geldboete van 1200 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig maakte aan verboden wapens voorhanden te hebben gehad, namelijk een springmes met slot (feit gepleegd op 13.10.2022).

Op 08.10.2023 werd het E.T. ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden.

Op 13.12.2023 werd u door het Hof van Beroep te Gent (op beroep CR Kortrijk d.d. 27.06.2023) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden en werd u ontzet van de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig heeft gemaakt aan een seksuele handeling te hebben gesteld op een persoon die daar niet in had toegestemd, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in had toegestemd, dan wel een seksuele handeling te hebben laten stellen door een persoon die daar niet in had toegestemd, met de omstandigheid dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud was (feit gepleegd in de periode van 24.04.2022 tot en met 17.11.2022); aan de ontucht of de prostitutie van een minderjarige te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, met de omstandigheid dat de minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar was (feit gepleegd in de periode van 24.04.2022 tot en met 17.11.2022) en aan al dan niet voor een derde, beelden van seksueel misbruik van een minderjarige te hebben bezeten of te hebben verworven, namelijk door in het bezit te zijn van minstens 165 beelden van seksueel misbruik van minderjarigen (feit gepleegd in de periode van 27.05.2022 tot en met 01.06.2022).

Niettegenstaande uw jonge leeftijd spreekt uw strafverleden geenszins in uw voordeel. Reeds als minderjarige maakte u zich plichtig aan meerdere als misdada omschreven feiten. U kwam dan ook al op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter. Er werden tal van jeugdbeschermingsmaatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. U kreeg meerdere kansen om u te herpakken maar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt. Als volwassene zette u hetzelfde parcours verder waardoor u als 25-jarige reeds aan uw derde detentie toe bent. Volgens uw huidige detentiefiche bereikt u strafeinde op 02.08.2025.

Op 13.12.2023 werd u door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan de aantasting van de seksuele integriteit ten nadele van een 15-jarig meisje; aan het bewegen van een 15-jarig meisje tot het plegen van ontucht of prostitutie en het bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen. Aanvankelijk had de bodemrechter een straf gedeeltelijk met uitstel uitgesproken. Het Hof legde, gelet op uw zeer maatschappelijk gevaarlijk gedrag, de door de eerste rechter opgelegde gevangenisstraf van 30 maanden op zonder de gunst van het uitstel.

Uit het strafdossier blijkt dat u de toen vijftienjarige [M.V.] (geboren op [...]) in maart of april 2022 ontmoette en dat jullie sindsdien een seksuele relatie hadden, minstens tot 17.11.2022.

Op 16.11.2022 legde de vader van [M.] klacht neer lastens u. [M.] stond onder toezicht van de jeugdrechter en werd geplaatst in [...] in [...]. Sinds 28.10.2022 was ze vrij onder voorwaarden, waaronder een contactverbod met u. Ze schond die voorwaarde door de locatiebepaling van haar gsm uit te zetten en zich op te houden in de buurt van uw woning. Op 15.11.2022 nam haar vader haar gsm af en stelde hij vast dat zij opnieuw contact met u had en kon afgeleid worden dat jullie vluchtplannen hadden naar Turkije of Tsjetsjenië. U zou er volgens hem radicaal islamitische ideeën op nahouden en u zou [M.] willen bezwangeren om haar uw bruid te maken. Zij vonden ook expliciet seksueel getinte berichten met foto's en filmmateriaal waaruit blijkt dat jullie seks hadden, vaak onder invloed van drugs, die u [M.] ter beschikking stelde. [M.] was al eens verdwenen op 08.06.2022 en op 15.11.2022 liep ze weer weg.

Op 17.11.2022 werd u in het gezelschap van [M.] aangetroffen in de slaapkamer van de woning van een vriend van u. [M.] werd voorgeleid bij de jeugdrechter en u werd voorgeleid bij de onderzoeksrechter.

[M.] verklaarde tijdens haar verhoor op 17.11.2022 dat jullie reeds 8 maanden een relatie hadden en dat jullie verliefd waren op elkaar. Soms maakte ze ruzie met haar ouders ten gevolge van haar relatie met u omdat zij jullie relatie niet accepteerden. Hoewel haar ouders dachten dat zij zich tot de islam bekeerde onder druk van u, stelde ze dat dit haar eigen keuze was. [M.] verklaarde dat er geen sprake was van een seksuele relatie maar na confrontatie met de berichten, gaf ze toe 1 keer seks met u gehad te hebben tijdens de relatie. Ze vreesde toen dat ze zwanger was van u. Ze verklaarde u ooit een dochter te willen geven, maar nog niet nu.

Op 18.11.2022 werd u verhoord. U verklaarde een relatie te hebben met [M.] die u een half jaar eerder aan het station van Roeselare had leren kennen. U stelde in het begin een fysieke relatie gehad te hebben, maar zodra u wist dat ze minderjarig was, niet meer. U verklaarde dat jullie in het begin samen joints rookten maar dat stopte toen u wist dat ze minderjarig was. Ze mocht dan geen drugs meer gebruiken van u. Volgens u waren haar ouders aanvankelijk niet tegen jullie relatie, maar toen [M.] een hoofddoek begon te dragen en zich bekeerde tot de islam waren ze niet langer akkoord. Bij confrontatie met de berichten in de gsm van [M.], gaf u toe dat ze bang was dat ze zwanger was. U gaf toe seks zonder condoom te hebben gehad, vermoedelijk in juni 2022. U stelde een kind van haar te willen, maar nu nog niet. U stelde haar niet om naaktfoto's gevraagd te hebben. Hoewel u haar met rust liet, kwam zij telkens naar u, zei u. U haalde aan dat zij een paar keer van thuis weggelopen was en dat haar vader dan berichten stuurde naar u om te vragen waar ze was en om haar terug te brengen. Haar vader zou u bij het begin van de relatie gezegd hebben dat [M.] 17 jaar oud was. Jullie zouden naar Frankrijk gegaan zijn om een toertje te doen, niet om te vluchten. Voor de onderzoeksrechter bevestigde u uw verklaringen. U zou 1 keer met [M.] naar bed geweest zijn in het begin van jullie relatie, in de maand juni. In het begin van jullie relatie, toen u volgens uw verklaringen nog niet geweten zou hebben dat ze minderjarig was, zou u ook om naaktfoto's verzocht hebben en gebruikten jullie drugs voor een vrije partij. U stelde dat zij toen vroeg om seks te hebben na het innemen van een XTC-pil en dat u toen ook een XTC-pil nam.

Bij de uitlezing van uw gsm-toestel werden diverse berichten en chats tussen u en [M.] teruggevonden tussen 22.04.2022 en 31.05.2022. Er werd een bericht aangetroffen waarin vermeld werd dat zij in 2007 geboren werd. Er werden ook een groot aantal beelden van seksueel misbruik van minderjarigen aangetroffen (volgens de politiediensten gaat het om minstens 165 afbeeldingen) en vier pornografische afbeeldingen van [M.] zelf. Er werden zoektermen aangetroffen zoals 'teenporn' en een website 'extratinyteenies.com'. Bij uitlezing van het gsm-toestel van [M.] werden verschillende foto's van jullie samen aangetroffen en een foto waarop zij een hoofddoek draagt in uw woonkamer en een stofzuiger vast heeft.

[M.] bevond zich in die periode in een kwetsbare fase van haar ontwikkeling, namelijk de puberteit. Het is algemeen bekend dat dergelijke feiten grote schade kunnen toebrengen aan de ontwikkeling van kinderen. U heeft door uw handelen op ernstige wijze de lichamelijke integriteit van het slachtoffer geschonden en een normale en gezonde seksuele ontwikkeling, mogelijk doorkruist. Zij bevond zich in een kwetsbare leeftijdsfase waarin in het algemeen de eerste prille schreden op het vlak van seksuele ontwikkeling worden gezet. Bovendien heeft u onbeschermd seks gehad met [M.], waardoor er risico's zijn ontstaan op besmetting met een SOA of op ongewenste zwangerschap. U was zich weldegelijk van de jonge leeftijd van [M.] bewust. U heeft misbruik gemaakt van die kwetsbare fase. U heeft zich bij uw handelen laten leiden door uw eigen lustgevoelens en geen rekening gehouden met de jonge leeftijd van het slachtoffer.

Het bezit van kinderporno is bijzonder verwerpelijk, met name omdat bij de vervaardiging ervan – vaak nog zeer jonge – kinderen seksueel worden misbruikt en geëxploiteerd. U kan mede verantwoordelijk worden gehouden voor het seksueel misbruik van kinderen, omdat u, door kinderporno te downloaden, heeft bijgedragen aan de instandhouding van de vraag ernaar. Het is voorts een feit van algemene bekendheid dat seksueel misbruik kan leiden tot ernstige lichamelijke en psychische schade voor de slachtoffers. Kinderen dienen hiertegen te allen tijde te worden beschermd.

Bij de straftoemeting hield het Hof o.a. rekening met "de uitzonderlijk gevaarlijke persoonlijkheid van de beklaagde, die er niet voor terugschrikt een minderjarige volledig te beïnvloeden en te indoctrineren en haar in dit manipulatief kader ook aan te zetten om naaktfoto's aan hem over te maken teneinde zijn lusten te voldoen, waarbij hij duidelijk op de hoogte was van haar nog jonge leeftijd".

Deze veroordeling wegens zedenfeiten was, zoals reeds vermeld, niet uw eerste veroordeling. U werd ook tweemaal veroordeeld voor het plegen van meerdere diefstallen of pogingen daartoe, al dan niet met verzwarende omstandigheden. Als minderjarige had u trouwens ook al meermaals diefstallen gepleegd.

Zo blijkt uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 02.11.2020 dat u in de periode van 01.06.2018 tot en met 04.01.2019 deel uitmaakte van een criminele organisatie met als doel het stelen van lood en zink deel uitmakend van gebouwen. U liet zich telkens omringen door medeplichtigen die de uitvoering van de diefstallen mogelijk maakten waarna u de buit aanbood bij een schroothandelaar. U was enkel uit op vlug en gemakkelijk geldgewin ten koste van nietsvermoedende ondernemingen en instellingen.

De door u gestelde laakbare en onaanvaardbare handelingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de goederen en de infrastructuur van ondernemingen en instellingen. U heeft totaal geen rekening gehouden met de schade en overlast die u aan de slachtoffers bezorgde door uw handelen. De getroffen ondernemingen en instellingen hebben door uw toedoen financieel nadeel geleden en worden door dergelijke feiten verplicht om veiligheidsmaatregelen te nemen met bijkomende financiële lasten als gevolg. Uw handelen getuigt duidelijk van een immorele ingesteldheid en een laakbaar karakter.

Op 19.06.2023 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 maanden waarvan 3 maanden met uitstel voor een periode van 3 jaar omdat u 2 mountainbikes gestolen had (op 03.5.2022 en op 08.05.2022) en een step had proberen stelen (op 24.10.2022). Voor de slachtoffers van dergelijke feiten is het ongemak en de financiële schade groot, maar dat deert u niet in het minste. U heeft duidelijk enkel en alleen oog voor uw eigen behoeften en heeft lak aan de gevolgen van uw daden voor anderen, dit toont een uiterst egoïstische ingesteldheid in uw hoofde aan. Feiten als deze zorgen voor onrust in de maatschappij en tasten het gevoel van veiligheid van de getroffenen aan. De door u gepleegde feiten getuigen van een verregaande normloosheid.

U werd ook veroordeeld omdat u op 13.10.2022 een springmes met slot voorhanden had. Het voorhanden hebben van wapens kan leiden tot het gebruik ervan en kan dus een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen met zich mee brengen.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds tal van veroordelingen door de Politierechtbank in verkeerszaken opgelopen heeft (op 20.06.2017, 29.01.2018, 04.06.2018, 15.06.2018, 26.11.2018, 19.03.2019, 09.09.2019, 27.09.2019, 19.02.2020, 11.06.2020, 02.02.2021, 27.09.2021 en 28.09.2021). Dit wijst eveneens op een ernstige normvervaging. Dergelijke hardleerse houding kan onmogelijk worden aanvaard aangezien u daardoor niet alleen uzelf, maar ook andere weggebruikers in gevaar brengt. U werd veelvuldig door de Politierechtbank veroordeeld tot geldboetes, rijverboden en het afleggen van examens (theoretisch examen, praktisch examen, medisch onderzoek en/of psychologisch onderzoek) ten gevolge van verkeersinbreuken, steeds bij verstek. De opgelegde geldboetes hadden blijkbaar geen nuttig effect op uw gedrag in het verkeer en u trok zich ook niet veel aan van de opgelegde rijverboden. Uit het gegeven dat u ernstige verkeersovertredingen bleef begaan, kan afgeleid worden dat u totaal niet onder de indruk was van deze veroordelingen. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U beseft blijkbaar niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn eveneens ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U werd op 24.02.2021 ook veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor een periode van 3 jaar voor het niet respecteren van de coronamaatregelen, nog een indicatie dat u de mening toegedaan bent dat u zich niet aan de regels hoeft te houden en dat u zomaar kan doen wat u wil zonder enige rekening te houden met uw medeburgers.

Zoals reeds vermeld zou u er volgens de vader van [M.] radicaal islamitische ideeën op nagehouden hebben en zou u zijn dochter er toe gedwongen hebben zich tot de islam te bekeren en een hoofddoek te gaan dragen. Louter voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat u zich (minstens) in het verleden ophield in radicale Zuid-Kaukasische milieus. Op 18.03.2016 informeerde het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (hierna: OCAD) de Dienst Vreemdelingen-zaken (hierna: DVZ) als volgt: “[V.I.] is een geradicaliseerde minderjarige van Tsjetsjeense afkomst die zich in het Kortrijkse ophoudt in radicale, veel Zuid-Kaukasische, milieus. Er bestaat één politierapport waarin wordt gesteld dat betrokkene de intentie heeft om naar Syrië te trekken om er te gaan vechten. Meer dan een jaar later is er geen verdere informatie die de intentie in hoofde van betrokkene bevestigt. Er zijn weliswaar enkele bijkomende rapporten over geradicaliseerde individuen waarmee hij rondhangt, maar gelet op het ontbreken van voldoende elementen kan betrokkene volgens de gehanteerde methodologie actueel niet als FTF [Foreign Terrorist Fighter] worden beschouwd. Hoewel de initiële berichtgeving onrustwekkend was en dat mogelijk nog steeds is, is er nood aan een bijkomende info door de LTF [Local Task Force] om de huidige status van de persoon te kunnen bepalen.”

Uit voorgaande blijkt dat u ondanks uw jonge leeftijd een zeer ongunstig strafverleden heeft. Naast verschillende maatregelen door de jeugdrechtbank en 13 veroordelingen door de politierechtbank, werd u reeds driemaal veroordeeld door de Correctionele Rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De kans dat u in de toekomst vroeg of laat wederom de fout in zal gaan, is gezien uw persoonlijkheid en uw strafverleden, groot. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 01.02.2024 werd u in de gevangenis van Brugge door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U vulde samen met de terugkeerbegeleider een formulier hoorrecht in en stelde dat u aan uw moeder zou vragen om de nodige bewijsstukken te verzamelen en over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit het formulier hoorrecht blijkt dat u verklaarde dat uw moedertaal Tsjetsjeens is; dat u Nederlands, Engels en Frans kan spreken, begrijpen en/of lezen; dat u ongeveer 5 jaar oud was bij aankomst in België maar dat u het juiste jaartal niet juist weet; dat u nooit een paspoort gehad heeft; dat u denkt dat uw moeder alle documenten heeft moeten afgeven bij de asielaanvraag; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was bij uw moeder in de [...]; dat het huis haar eigendom is; dat u momenteel geen relatie heeft; dat u traditioneel gehuwd was met [B.Z.], dat jullie gescheiden zijn en dat zij in Luik woont; dat u een relatie had met de minderjarige [M.V.] maar dat u een contactverbod kreeg; dat uw mama ([O.D.], geboren in [...]), uw papa ([V.I.]), uw zussen ([V.] [Mi.] en [Ma.]) en hun kinderen allen in België verblijven; dat uw oom ([V.A.]) en zijn kinderen in [...] wonen; dat nog 3 neven langs uw vaders zijde in België wonen; dat u langs uw moeders zijde ook familie in Frankrijk heeft, namelijk 2 ooms ([O.R.] en zijn 2 kinderen in Monaco; [O.R.] en zijn 4 kinderen in Nice) en een tante ([O.D.] en haar 4 kinderen) in [...]; dat u twee minderjarige zoontjes heeft, namelijk [B.D.] (2018) en [B.D.] (2020 of 2021) die in Luik wonen, hun exacte adres kent u niet; dat u bij aankomst in België in Wallonië naar school ging; dat de familie nadien naar Vlaanderen verhuisde en u daar verder naar school ging (1 jaar in [...], tot uw 18e deeltijds onderwijs in [...]); dat u diploma's/getuigschriften behaalde voor heftruckchauffeur, automechanica en een rijbewijs; dat u op uw 18e stopte met school omdat u ging trouwen; dat u vanaf uw 16e begon te werken: ongeveer 1 jaar als barman bij [...] te [...] (studentenjob); dat u vanaf uw 18e werkte als heftruckchauffeur in [...], kwaliteitscontroleur bij [...] in [...], mecanicien – operator bij [...] in [...], klusjesman op een school in [...], pakjesbezorger bij Post NL (6 maanden) bij het depot in [...] – pakjesbedeling in [...], heftruckchauffeur voor beton (6 maanden) in [...], interim; dat u nog nooit gewerkt heeft in uw herkomstland. Op de vraag of u redenen heeft waarom u niet terug kan keren naar uw herkomstland, antwoordt u dat u niet terug kan keren omdat een man in [...] video's maakte over Tsjetsjenië en kwaad sprak over de president. Ze zouden dan vanuit Rusland een "killer" naar België gezonden hebben om die man te vermoorden. Toen u zich realiseerde dat dit een moordenaar was, zou u aangifte gaan doen zijn bij de politie. De man werd volgens u vermoord en de "killer" zou naar Tsjetsjenië gevlucht zijn. Ongeveer één jaar later contacteerde iemand u via Instagram om te vragen waar u woont. U zou hierover ook aangifte gedaan hebben bij de politie. U stelt te weten dat u gekend bent in Rusland. Als u terug zou moeten, denkt u ofwel vermoord te worden ofwel naar de oorlog in Oekraïne gestuurd te worden.

Er werden geen bijkomende documenten ingediend.

U stelde momenteel geen duurzame relatie te hebben in het Rijk.

U gaf aan in het verleden traditioneel gehuwd geweest te zijn met [B.Z.] en stelde samen met haar twee kinderen te hebben, namelijk [B.D.] [...] en [B.D.] [...]. Inmiddels vormt u geen koppel meer met mevrouw [B.].

Uit de registers blijkt dat het gaat om [B.Z.] (geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, A kaart geldig tot 03.05.2024), [V.D.] (geboren te Roeselare op [...], erkend door u op 18.05.2021, nationaliteit: Russische Federatie, bewijs inschrijving kind geldig tot 03.05.2024) en [V.M.] (geboren te [...] op [...], nationaliteit: Russische Federatie, bewijs inschrijving kind geldig tot 03.05.2024). Op 30.03.2021 werd de aanvraag om machtiging tot het verblijf in het kader van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet die mevrouw had ingediend op 07.02.2020, goedgekeurd. Mevrouw en u stonden van 30.10.2017 tot 28.11.2019 officieel ingeschreven op eenzelfde adres. Op 28.11.2019 werden mevrouw en jullie oudste kind op een ander adres ingeschreven. [V.M.] stond van zijn geboorte tot 30.05.2021 op eenzelfde adres als u ingeschreven, sinds 31.05.2021 staat hij officieel ingeschreven op hetzelfde adres als zijn moeder en broer. Tijdens uw huidige detentie bezochten uw kinderen u nog niet in de gevangenis.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarige kind wordt in

principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987, Irlen/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30).

Er liggen momenteel geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en uw kinderen en dat jullie relatie voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van uw kinderen, of u deelt in de beslissingen over hun opvoeding, of u hun scholing opvolgt, of u hen regelmatig belt, et cetera. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat jullie relatie nog steeds als effectief gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is. Het feit dat u kinderen had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, wel integendeel. Dit getuigt allerm minst van verantwoordelijkheid tegenover uw kinderen, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden.

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw kinderen voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u dan zou kunnen doen gelden, er zijn, zoals supra reed aangetoond, immers ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Het is niet onredelijk aan te nemen dat uw kinderen inmiddels reeds gewend zijn aan uw afwezigheid als vader in hun dagdagelijkse leven. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet niet mogelijk zou zijn indien u niet langer in België mag verblijven. Er blijkt evenmin dat uw kinderen mits begeleiding van een volwassene of indien zij wat ouder zijn u niet zou kunnen opzoeken buiten België. Zij hebben een verblijfsrecht onafhankelijk van u en kunnen België vrijelijk in- en uitreizen. Dat uw contact met uw kinderen moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. U kan ook vanuit het buitenland onderhoudsgeld betalen middels overschrijvingen. Met uw crimineel gedrag heeft u uw gezinsleven wetens en willens op het spel gezet, hetgeen voor uw eigen rekening en risico komt. De belangen van de Belgische overheid wegen namelijk zwaarder dan het belang van u en uw kinderen bij de uitoefening van een gezinsleven. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat de belangen van uw kinderen geschaad worden door onderhavige beslissing.

Uw moeder ([O.D.A.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 15.10.2031), uw vader ([V.I.A.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 07.06.2032), uw zussen ([V.S.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 02.02.2034 en [V.M.I.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 20.03.2033) en hun gezinnen verblijven allen rechtmatig in België. Sommigen van hen bezoeken u in de gevangenis.

Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Opdat in het bijzonder een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en

emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). U toont een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten niet aan. Uit uw administratief dossier blijkt evenmin dat u in België afhankelijk zou zijn van (één van) deze familieleden. Het gegeven dat sommigen van hen u bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uit de omstandigheid dat u eventueel over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw moeder en vader na uw vrijstelling kan evenmin een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid.

Voormelde familieleden kunnen België hoe dan ook vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u daar waar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

U vermeldde nog een aantal familieleden die in België en Frankrijk verblijven. Naast het gegeven dat de familiebanden niet aangetoond werd, heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u op één of andere manier afhankelijk bent van één van deze vermeende familieleden.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Welnu, in casu wordt de inmenging als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Volgens de verklaringen die uw moeder voor de asielinstanties aflegde, bent u op 09.06.2008 in België aangekomen. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kent tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U was nog minderjarig en maar een vijftal jaar in België toen u reeds in aanraking kwam met de jeugdrechter. Sindsdien bent u in aanraking blijven komen met het gerecht. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren, is niet meer dan normaal aangezien u hier naar school ging en een leven wou uitbouwen en is op zich geen buitengewone omstandigheid.

Het gegeven dat u in België officieel gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde en is niet van dien aard dat het onderhavige maatregel kan milderen. De vaardigheden die u tijdens de opleidingen die u volgde en tijdens uw tewerkstelling in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan onderhouden worden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere band dan uw nationaliteit meer zou hebben met uw herkomstland. U kan in redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en mogelijks familiale banden met dit land te hebben. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er

onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). Hoewel u stelde nooit een paspoort gehad te hebben, bevat uw administratief dossier een kopie van uw Russisch paspoort met nummer [...], afgegeven op 19.08.2014 en geldig tot 19.08.2024. Uw Russisch paspoort bevat stempels waaruit blijkt dat u in 2014 nog in Rusland was wat toch een indicatie is dat u weldegelijk nog banden heeft met uw herkomstland.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U heeft geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing kunnen beïnvloeden.

Op de vraag of u redenen heeft waarom u niet terug kan keren naar uw herkomstland, antwoordt u dat u niet terug kan keren omdat een man in Roeselare video's maakte over Tsjetsjenië en kwaad sprak over de president. Ze zouden dan vanuit Rusland een "killer" naar België gezonden hebben om die man te vermoorden. Toen u zich realiseerde dat dit een moordenaar was, zou u aangifte gaan doen zijn bij de politie. De man werd volgens u vermoord en de "killer" zou naar Tsjetsjenië gevlucht zijn. Ongeveer één jaar later contacteerde iemand u via Instagram om te vragen waar u woont. U zou hierover ook aangifte gedaan hebben bij de politie. U stelt te weten dat u gekend bent in Rusland. Als u terug zou moeten, denkt u ofwel vermoord te worden ofwel naar de oorlog in Oekraïne gestuurd te worden.

Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

Met inachtneming van alle omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam vervolgens, op 8 april 2024, de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissing, die verzoeker eveneens op 10 april 2024 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"Aan de Heer:

Naam : [V.]

voornaam : [I.I.]

[...]

nationaliteit : Russische Federatie

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 03.04.2024 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

□ Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met alle specifieke elementen die uw dossier kenmerken.

Op 06.11.2013 werd u door de jeugdrechter onder toezicht gesteld en werd u onderworpen aan volgende voorwaarden: het regelmatig bezoeken van een schoolinstelling van het gewoon of buitengewoon onderwijs (gewijzigd bij beschikking 17.03.2015, bevestigd bij vonnis van 04.11.2015); het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard (bevestigd bij vonnis van 05.11.2014) daar u zich plichtig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of de dader bekend was en aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Op 20.05.2015 werd u door de jeugdrechter onder toezicht gesteld en werd u onderworpen aan volgende voorwaarde: het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard daar u zich plichtig gemaakt had aan diefstal.

Op 09.11.2016 sprak de jeugdrechter de maatregel van berisping uit daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal (5 feiten) en poging tot diefstal (2 feiten).

Op 07.10.2018 werd u aangehouden en op 09.10.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Ieper uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 06.11.2018 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 02.11.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar u zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten) en aan wetens en willens betrokken te zijn bij een criminele organisatie die gebruikt maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren aangewend worden om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al had men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van die wijzen bedoeld in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek (feiten gepleegd in de periode van 01.06.2018 tot en met 04.01.2019).

Op 24.02.2021 werd u door het Hof van Beroep te Gent (op beroep tegen CR Kortrijk d.d. 20.07.2020) bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor een periode van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan het plegen van een inbreuk op het verbod tot het aan de dag leggen van privé- en publieke activiteiten van culturele, maatschappelijke, feestelijke, folkloristische, sportieve en recreatieve aard en aan de verplichting thuis te blijven en/of het verbod om zich op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden niet te hebben nageleefd (feiten gepleegd op 28.03.2020).

Op 04.10.2021 meldde u zich aan bij de gevangenis ten gevolge van de veroordeling d.d. 02.11.2020. Er werd u onmiddellijk een strafonderbreking met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend.

Op 25.11.2021 werd uw enkelband geplaatst.

Op 23.02.2022 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 17.11.2022 werd u aangehouden en op 18.11.2022 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Brugge op verdenking van verkrachting ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar oud was; verkrachting na toediening van weerloosmakende of remmingsverlagende stoffen, namelijk cannabis (een joint); aantasting van de seksuele integriteit ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar oud was; aantasting van de seksuele integriteit na toediening van weerloosmakende of remmingsverlagende stoffen, namelijk cannabis (een joint); bewegen van een minderjarige tot het plegen van ontucht of prostitutie met de omstandigheid dat de minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar was door het slachtoffer aan te zetten om seksuele betrekkingen te hebben en door haar te vragen naaktfoto's van zichzelf te sturen; bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen.

Vanaf 06.06.2023 mocht u de voorlopige hechtenis onder E.T. ondergaan.

Op 19.06.2023 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 maanden waarvan 3 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal (2 feiten, respectievelijk gepleegd op 03.05.2022 en 08.05.2022) en aan poging tot diefstal (feit gepleegd op 24.10.2022).

Op 28.07.2023 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een geldboete van 1200 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig maakte aan verboden wapens voorhanden te hebben gehad, namelijk een springmes met slot (feit gepleegd op 13.10.2022).

Op 08.10.2023 werd het E.T. ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden.

Op 13.12.2023 werd u door het Hof van Beroep te Gent (op beroep CR Kortrijk d.d. 27.06.2023) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden en werd u ontzet van de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig heeft gemaakt aan een seksuele handeling te hebben gesteld op een persoon die daar niet in had toegestemd, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in had toegestemd, dan wel een seksuele handeling te hebben laten stellen door een persoon die daar niet in had toegestemd, met de omstandigheid dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud was (feit gepleegd in de periode van 24.04.2022 tot en met 17.11.2022); aan de ontucht of de prostitutie van een minderjarige te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, met de omstandigheid dat de minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar was (feit gepleegd in de periode van 24.04.2022 tot en met 17.11.2022) en aan al dan niet voor een derde, beelden van seksueel misbruik van een minderjarige te hebben bezeten of te hebben verworven, namelijk door in het bezit te zijn van minstens 165 beelden van seksueel misbruik van minderjarigen (feit gepleegd in de periode van 27.05.2022 tot en met 01.06.2022).

Niettegenstaande uw jonge leeftijd spreekt uw strafverleden geenszins in uw voordeel. Reeds als minderjarige maakte u zich plichtig aan meerdere als misdadig omschreven feiten. U kwam dan ook al op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter. Er werden tal van jeugdbeschermingsmaatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. U kreeg meerdere kansen om u te herpakken maar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt. Als volwassene zette u hetzelfde parcours verder waardoor u als 25-jarige reeds aan uw derde detentie toe bent. Volgens uw huidige detentiefiche bereikt u strafeinde op 02.08.2025.

Op 13.12.2023 werd u door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan de aantasting van de seksuele integriteit ten nadele van een 15-jarig meisje; aan het bewegen van een 15jarig meisje tot het plegen van ontucht of prostitutie en het bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen. Aanvankelijk had de bodemrechter een straf gedeeltelijk met uitstel uitgesproken. Het Hof legde, gelet op uw zeer maatschappelijk gevaarlijk gedrag, de door de eerste rechter opgelegde gevangenisstraf van 30 maanden op zonder de gunst van het uitstel.

Uit het strafdossier blijkt dat u de toen vijftienjarige [M.V.] (geboren op [...]) in maart of april 2022 ontmoette en dat jullie sindsdien een seksuele relatie hadden, minstens tot 17.11.2022.

Op 16.11.2022 legde de vader van [M.] klacht neer lastens u. [M.] stond onder toezicht van de jeugdrechter en werd geplaatst in [...] in [...]. Sinds 28.10.2022 was ze vrij onder voorwaarden, waaronder een contactverbod met u. Ze schond die voorwaarde door de locatiebepaling van haar gsm uit te zetten en zich op te houden in de buurt van uw woning. Op 15.11.2022 nam haar vader haar gsm af en stelde hij vast dat zij opnieuw contact met u had en kon afgeleid worden dat jullie vluchtplannen hadden naar Turkije of Tsjetsjenië. U zou er volgens hem radicaal islamitische ideeën op nahouden en u zou [M.] willen bezwangeren om haar uw bruid te maken. Zij vonden ook expliciet seksueel getinte berichten met foto's en filmmateriaal waaruit blijkt dat jullie seks hadden, vaak onder invloed van drugs, die u [M.] ter beschikking stelde. [M.] was al eens verdwenen op 08.06.2022 en op 15.11.2022 liep ze weer weg.

Op 17.11.2022 werd u in het gezelschap van [M.] aangetroffen in de slaapkamer van de woning van een vriend van u. [M.] werd voorgeleid bij de jeugdrechter en u werd voorgeleid bij de onderzoeksrechter.

[M.] verklaarde tijdens haar verhoor op 17.11.2022 dat jullie reeds 8 maanden een relatie hadden en dat jullie verliefd waren op elkaar. Soms maakte ze ruzie met haar ouders ten gevolge van haar relatie met u omdat zij jullie relatie niet accepteerden. Hoewel haar ouders dachten dat zij zich tot de islam bekeerde onder druk van u, stelde ze dat dit haar eigen keuze was. [M.] verklaarde dat er geen sprake was van een seksuele relatie maar na confrontatie met de berichten, gaf ze toe 1 keer seks met u gehad te hebben tijdens de relatie. Ze vreesde toen dat ze zwanger was van u. Ze verklaarde u ooit een dochter te willen geven, maar nog niet nu.

Op 18.11.2022 werd u verhoord. U verklaarde een relatie te hebben met [M.] die u een half jaar eerder aan het station van Roeselare had leren kennen. U stelde in het begin een fysieke relatie gehad te hebben, maar zodra u wist dat ze minderjarig was, niet meer. U verklaarde dat jullie in het begin samen joints rookten maar dat stopte toen u wist dat ze minderjarig was. Ze mocht dan geen drugs meer gebruiken van u. Volgens u waren haar ouders aanvankelijk niet tegen jullie relatie, maar toen [M.] een hoofddoek begon te dragen en zich bekeerde tot de islam waren ze niet langer akkoord. Bij confrontatie met de berichten in de gsm van [M.], gaf u toe dat ze bang was dat ze zwanger was. U gaf toe seks zonder condoom te hebben gehad, vermoedelijk in juni 2022. U stelde een kind van haar te willen, maar nu nog niet. U stelde haar niet om naaktfoto's gevraagd te hebben. Hoewel u haar met rust liet, kwam zij telkens naar u, zei u. U haalde aan dat zij een paar keer van thuis weggelopen was en dat haar vader dan berichten stuurde naar u om te vragen waar ze was en om haar terug te brengen. Haar vader zou u bij het begin van de relatie gezegd hebben dat [M.] 17 jaar oud was. Jullie zouden naar Frankrijk gegaan zijn om een toertje te doen, niet om te vluchten. Voor de onderzoeksrechter bevestigde u uw verklaringen. U zou 1 keer met [M.] naar bed geweest zijn in het begin van jullie relatie, in de maand juni. In het begin van jullie relatie, toen u volgens uw verklaringen nog niet geweten zou hebben dat ze minderjarig was, zou u ook om naaktfoto's verzocht hebben en gebruikten jullie drugs voor een vrije partij. U stelde dat zij toen vroeg om seks te hebben na het innemen van een XTC-pil en dat u toen ook een XTC-pil nam.

Bij de uitlezing van uw gsm-toestel werden diverse berichten en chats tussen u en [M.] teruggevonden tussen 22.04.2022 en 31.05.2022. Er werd een bericht aangetroffen waarin vermeld werd dat zij in 2007 geboren werd. Er werden ook een groot aantal beelden van seksueel misbruik van minderjarigen aangetroffen (volgens de politiediensten gaat het om minstens 165 afbeeldingen) en vier pornografische afbeeldingen van [M.] zelf. Er werden zoektermen aangetroffen zoals 'teenporn' en een website 'extratinyteenies.com'. Bij uitlezing van het gsm-toestel van [M.] werden verschillende foto's van jullie samen aangetroffen en een foto waarop zij een hoofddoek draagt in uw woonkamer en een stofzuiger vast heeft.

[M.] bevond zich in die periode in een kwetsbare fase van haar ontwikkeling, namelijk de puberteit. Het is algemeen bekend dat dergelijke feiten grote schade kunnen toebrengen aan de ontwikkeling van kinderen. U heeft door uw handelen op ernstige wijze de lichamelijke integriteit van het slachtoffer geschonden en een normale en gezonde seksuele ontwikkeling, mogelijk doorkruist. Zij bevond zich in een kwetsbare leeftijdsfase waarin in het algemeen de eerste prille schreden op het vlak van seksuele ontwikkeling worden gezet. Bovendien heeft u onbeschermd seks gehad met [M.], waardoor er risico's zijn ontstaan op besmetting met een SOA of op ongewenste zwangerschap. U was zich weldegelijk van de jonge leeftijd van [M.] bewust. U heeft misbruik gemaakt van die kwetsbare fase. U heeft zich bij uw handelen laten leiden door uw eigen lustgevoelens en geen rekening gehouden met de jonge leeftijd van het slachtoffer.

Het bezit van kinderporno is bijzonder verwerpelijk, met name omdat bij de vervaardiging ervan – vaak nog zeer jonge – kinderen seksueel worden misbruikt en geëxploiteerd. U kan mede verantwoordelijk worden gehouden voor het seksueel misbruik van kinderen, omdat u, door kinderporno te downloaden, heeft bijgedragen aan de instandhouding van de vraag ernaar. Het is voorts een feit van algemene bekendheid dat seksueel misbruik kan leiden tot ernstige lichamelijke en psychische schade voor de slachtoffers. Kinderen dienen hiertegen te allen tijde te worden beschermd.

Bij de straftoemeting hield het Hof o.a. rekening met "de uitzonderlijk gevaarlijke persoonlijkheid van de beklaagde, die er niet voor terugschrikt een minderjarige volledig te beïnvloeden en te indoctrineren en haar in dit manipulatief kader ook aan te zetten om naaktfoto's aan hem over te maken teneinde zijn lusten te voldoen, waarbij hij duidelijk op de hoogte was van haar nog jonge leeftijd".

Deze veroordeling wegens zedenfeiten was, zoals reeds vermeld, niet uw eerste veroordeling. U werd ook tweemaal veroordeeld voor het plegen van meerdere diefstallen of pogingen daartoe, al dan niet met verzwarende omstandigheden. Als minderjarige had u trouwens ook al meermaals diefstallen gepleegd.

Zo blijkt uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 02.11.2020 dat u in de periode van 01.06.2018 tot en met 04.01.2019 deel uitmaakte van een criminele organisatie met als doel het stelen van lood en zink deel uitmakend van gebouwen. U liet zich telkens omringen door medeplichtigen die de uitvoering van de diefstallen mogelijk maakten waarna u de buit aanbod bij een schroothandelaar. U was enkel uit op vlug en gemakkelijk geldgewin ten koste van nietsvermoedende ondernemingen en instellingen. De door u gestelde laakbare en onaanvaardbare handelingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de goederen en de infrastructuur van ondernemingen en instellingen. U heeft totaal geen rekening gehouden met de schade en overlast die u aan de slachtoffers bezorgde door uw handelen. De getroffen ondernemingen en instellingen hebben door uw toedoen financieel nadeel geleden en worden door dergelijke feiten verplicht om veiligheidsmaatregelen te nemen met bijkomende financiële lasten als gevolg. Uw handelen getuigt duidelijk van een immorele ingesteldheid en een laakbaar karakter.

Op 19.06.2023 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 maanden waarvan 3 maanden met uitstel voor een periode van 3 jaar omdat u 2 mountainbikes gestolen had (op 03.5.2022 en op 08.05.2022) en een step had proberen stelen (op 24.10.2022). Voor de slachtoffers van dergelijke feiten is het ongemak en de financiële schade groot, maar dat deert u niet in het minste. U heeft duidelijk enkel en alleen oog voor uw eigen behoeften en heeft lak aan de gevolgen van uw daden voor anderen, dit toont een uiterst egoïstische ingesteldheid in uw hoofde aan. Feiten als deze zorgen voor onrust in de maatschappij en tasten het gevoel van veiligheid van de getroffen personen aan. De door u gepleegde feiten getuigen van een verregaande normloosheid.

U werd ook veroordeeld omdat u op 13.10.2022 een springmes met slot voorhanden had. Het voorhanden hebben van wapens kan leiden tot het gebruik ervan en kan dus een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen met zich mee brengen.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds tal van veroordelingen door de Politie rechtbank in verkeerszaken opgelopen heeft (op 20.06.2017, 29.01.2018, 04.06.2018, 15.06.2018, 26.11.2018, 19.03.2019, 09.09.2019, 27.09.2019, 19.02.2020, 11.06.2020, 02.02.2021, 27.09.2021 en 28.09.2021). Dit wijst eveneens op een ernstige normvervalsing. Dergelijke harde houding kan onmogelijk worden aanvaard aangezien u daardoor niet alleen uzelf, maar ook andere weggebruikers in gevaar brengt. U werd veelvuldig door de Politie rechtbank veroordeeld tot geldboetes, rijverboden en het afleggen van examens (theoretisch examen, praktisch examen, medisch onderzoek en/of psychologisch onderzoek) ten gevolge van verkeersinbreuken, steeds bij verstek. De opgelegde geldboetes hadden blijkbaar geen nuttig effect op uw gedrag in het verkeer en u trok zich ook niet veel aan van de opgelegde rijverboden. Uit het gegeven dat u ernstige verkeersovertredingen bleef begaan, kan afgeleid worden dat u totaal niet onder de indruk was van deze veroordelingen. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U beseft blijkbaar niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn eveneens ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U werd op 24.02.2021 ook veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor een periode van 3 jaar voor het niet respecteren van de coronamaatregelen, nog een indicatie dat u de mening toegedaan bent dat u zich niet aan de regels hoeft te houden en dat u zomaar kan doen wat u wil zonder enige rekening te houden met uw medeburgers.

Zoals reeds vermeld zou u er volgens de vader van [M.] radicaal islamitische ideeën op nagehouden hebben en zou u zijn dochter er toe gedwongen hebben zich tot de islam te bekeren en een hoofddoek te gaan dragen. Louter voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat u zich (minstens) in het verleden ophield in radicale Zuid-Kaukasische milieus. Op 18.03.2016 informeerde het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (hierna: OCAD) de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) als volgt: "[V.I.] is een geradicaliseerde minderjarige van Tsjetsjeense afkomst die zich in het Koninkrijk ophoudt in radicale, veel Zuid-Kaukasische, milieus. Er bestaat één politierapport waarin wordt gesteld dat betrokkene de intentie heeft om naar Syrië te trekken om er te gaan vechten. Meer dan een jaar later is er geen verdere informatie die de intentie in hoofde van betrokkene bevestigt. Er zijn weliswaar enkele bijkomende rapporten over geradicaliseerde individuen waarmee hij rondhangt, maar gelet op het ontbreken van voldoende elementen kan betrokkene volgens de gehanteerde methodologie actueel niet als FTF [Foreign Terrorist Fighter] worden beschouwd. Hoewel de initiële berichtgeving onrustwekkend was en dat mogelijk nog steeds is, is er nood aan een bijkomende info door de LTF [Local Task Force] om de huidige status van de persoon te kunnen bepalen."

Uit voorgaande blijkt dat u ondanks uw jonge leeftijd een zeer ongunstig strafverleden heeft. Naast verschillende maatregelen door de jeugdrechtbank en 13 veroordelingen door de politierechtbank, werd u reeds driemaal veroordeeld door de Correctionele Rechtbank en tweemaal door het Hof van Beroep. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De kans dat u in de toekomst vroeg of laat wederom de fout in zal gaan, is gezien uw persoonlijkheid en uw strafverleden, groot. Uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 01.02.2024 werd u in de gevangenis van Brugge door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U vulde samen met de terugkeerbegeleider een formulier hoorrecht in en stelde dat u aan uw moeder zou vragen om de nodige bewijsstukken te verzamelen en over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit het formulier hoorrecht blijkt dat u verklaarde dat uw moedertaal Tsjetsjeens is; dat u Nederlands, Engels en Frans kan spreken, begrijpen en/of lezen; dat u ongeveer 5 jaar oud was bij aankomst in België maar dat u het juiste jaartal niet juist weet; dat u nooit een paspoort gehad heeft; dat u denkt dat uw moeder alle documenten heeft moeten afgeven bij de asielaanvraag; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was bij uw moeder in de [...]; dat het huis haar eigendom is; dat u momenteel geen relatie heeft; dat u traditioneel gehuwd was met [B.Z.], dat jullie gescheiden zijn en dat zij in Luik woont; dat u een relatie had met de minderjarige [M.V.] maar dat u een contactverbod kreeg; dat uw mama ([O.D.], geboren in [...]), uw papa ([V.I.]), uw zussen ([V.] [Mi.] en [Ma.]) en hun kinderen allen in België verblijven; dat uw oom ([V.A.]) en zijn kinderen in [...] wonen; dat nog 3 neven langs uw vaders zijde in België wonen; dat u langs uw moeders zijde ook familie in Frankrijk heeft, namelijk 2 ooms ([O.R.] en zijn 2 kinderen in Monaco; [O.R.] en zijn 4 kinderen in Nice) en een tante ([O.D.] en haar 4 kinderen) in Gap; dat u twee minderjarige zoontjes heeft, namelijk [B.D.][...] en [B.D.] [...] die in Luik wonen, hun exacte adres kent u niet; dat u bij aankomst in België in Wallonië naar school ging; dat de familie nadien naar Vlaanderen verhuisde en u daar verder naar school ging (1 jaar in [...], tot uw 18e deeltijds onderwijs in [...]); dat u diploma's/getuigschriften behaalde voor heftruckchauffeur, automechanica en een rijbewijs; dat u op uw 18e stopte met school omdat u ging trouwen; dat u vanaf uw 16e begon te werken: ongeveer 1 jaar als barman bij [...] te [...] (studentenjob); dat u vanaf uw 18e werkte als heftruckchauffeur in [...], kwaliteitscontroleur bij [...] in [...], mecanicien – operator bij [...] in Roeselare, klusjesman op een school in [...], pakjesbezorger bij Post NL (6 maanden) bij het depot in [...] – pakjesbedeling in [...], heftruckchauffeur voor beton (6 maanden) in [...], interim; dat u nog nooit gewerkt heeft in uw herkomstland. Op de vraag of u redenen heeft waarom u niet terug kan keren naar uw herkomstland, antwoordt u dat u niet terug kan keren omdat een man in Roeselare video's maakte over Tsjetsjenië en kwaad sprak over de president. Ze zouden dan vanuit Rusland een "killer" naar België gezonden hebben om die man te vermoorden. Toen u zich realiseerde dat dit een moordenaar was, zou u aangifte gaan doen bij de politie. De man werd volgens u vermoord en de "killer" zou naar Tsjetsjenië gevluucht zijn. Ongeveer één jaar later contacteerde iemand u via Instagram om te vragen waar u woont. U zou hierover ook aangifte gedaan hebben bij de politie. U stelt te weten dat u gekend bent in Rusland. Als u terug zou moeten, denkt u ofwel vermoord te worden ofwel naar de oorlog in Oekraïne gestuurd te worden.

Er werden geen bijkomende documenten ingediend.

U stelde momenteel geen duurzame relatie te hebben in het Rijk.

U gaf aan in het verleden traditioneel gehuwd geweest te zijn met [B.Z.] en stelde samen met haar twee kinderen te hebben, namelijk [B.D.] [...] en [...] [...]. Inmiddels vormt u geen koppel meer met mevrouw [...].

Uit de registers blijkt dat het gaat om [B.Z.] (geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, A kaart geldig tot 03.05.2024), [V.D.] (geboren te [...] op [...], erkend door u op [...], nationaliteit: Russische Federatie, bewijs inschrijving kind geldig tot 03.05.2024) en [V.M.] (geboren te [...] op [...], nationaliteit: Russische Federatie, bewijs inschrijving kind geldig tot 03.05.2024). Op 30.03.2021 werd de aanvraag om machtiging tot het verblijf in het kader van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet die mevrouw had ingediend op 07.02.2020, goedgekeurd. Mevrouw en u stonden van 30.10.2017 tot 28.11.2019 officieel ingeschreven op eenzelfde adres. Op 28.11.2019 werden mevrouw en jullie oudste kind op een ander adres ingeschreven. [V.M.] stond van zijn geboorte tot 30.05.2021 op eenzelfde adres als u ingeschreven, sinds 31.05.2021 staat hij officieel ingeschreven op hetzelfde adres als zijn moeder en broer. Tijdens uw huidige detentie bezochten uw kinderen u nog niet in de gevangenis.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarig kind wordt in principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987, Irlen/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken

ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30).

Er liggen momenteel geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en uw kinderen en dat jullie relatie voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van uw kinderen, of u deelt in de beslissingen over hun opvoeding, of u hun scholing opvolgt, of u hen regelmatig belt, et cetera. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat jullie relatie nog steeds als effectief gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is. Het feit dat u kinderen had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, wel integendeel. Dit getuigt allerm minst van verantwoordelijkheid tegenover uw kinderen, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden.

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw kinderen voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u dan zou kunnen doen gelden, er zijn, zoals supra reed aangetoond, immers ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Het is niet onredelijk aan te nemen dat uw kinderen inmiddels reeds gewend zijn aan uw afwezigheid als vader in hun dagdagelijkse leven. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet niet mogelijk zou zijn indien u niet langer in België mag verblijven. Er blijkt evenmin dat uw kinderen mits begeleiding van een volwassene of indien zij wat ouder zijn u niet zou kunnen opzoeken buiten België. Zij hebben een verblijfsrecht onafhankelijk van u en kunnen België vrijelijk in- en uitreizen. Dat uw contact met uw kinderen moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. U kan ook vanuit het buitenland onderhoudsgeld betalen middels overschrijvingen. Met uw crimineel gedrag heeft u uw gezinsleven wetens en willens op het spel gezet, hetgeen voor uw eigen rekening en risico komt. De belangen van de Belgische overheid wegen namelijk zwaarder dan het belang van u en uw kinderen bij de uitoefening van een gezinsleven. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat de belangen van uw kinderen geschaad worden door onderhavige beslissing.

Uw moeder ([O.D.A.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 15.10.2031), uw vader ([V.I.A.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 07.06.2032), uw zussen ([V.S.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 02.02.2034 en [V.M.I.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: Russische Federatie, K-kaart geldig tot 20.03.2033) en hun gezinnen verblijven allen rechtmatig in België. Sommigen van hen bezoeken u in de gevangenis.

Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Opdat in het bijzonder een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). U toont een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten niet aan. Uit uw administratief dossier blijkt evenmin dat u in België afhankelijk zou zijn van (één van) deze familieleden. Het gegeven dat sommigen van hen u bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uit de omstandigheid dat u eventueel over een vaste verblijfplaats

beschikt bij uw moeder en vader na uw vrijstelling kan evenmin een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid.

Voormelde familieleden kunnen België hoe dan ook vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u daar waar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

U vermeldde nog een aantal familieleden die in België en Frankrijk verblijven. Naast het gegeven dat de familiebanden niet aangetoond werd, heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u op één of andere manier afhankelijk bent van één van deze vermeende familieleden.

Het wordt niet betwist dat het opleggen van een inreisverbod een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Welnu, in casu wordt de inmenging als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Volgens de verklaringen die uw moeder voor de asielinstanties aflegde, bent u op 09.06.2008 in België aangekomen. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kent tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U was nog minderjarig en maar een vijftal jaar in België toen u reeds in aanraking kwam met de jeugdrechter. Sindsdien bent u in aanraking blijven komen met het gerecht. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren, is niet meer dan normaal aangezien u hier naar school ging en een leven wou uitbouwen en is op zich geen buitengewone omstandigheid.

Het gegeven dat u in België officieel gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde en is niet van dien aard dat het onderhavige maatregel kan milderen. De vaardigheden die u tijdens de opleidingen die u volgde en tijdens uw tewerkstelling in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan onderhouden worden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere band dan uw nationaliteit meer zou hebben met uw herkomstland. U kan in redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en mogelijks familiale banden met dit land te hebben. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). Hoewel u stelde nooit een paspoort gehad te hebben, bevat uw administratief dossier een kopie van uw Russisch paspoort met nummer [...], afgegeven op 19.08.2014 en geldig tot 19.08.2024. Uw Russisch paspoort bevat stempels waaruit blijkt dat u in 2014 nog in Rusland was wat toch een indicatie is dat u weldegelijk nog banden heeft met uw herkomstland.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U heeft geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing kunnen beïnvloeden.

Op de vraag of u redenen heeft waarom u niet terug kan keren naar uw herkomstland, antwoordt u dat u niet terug kan keren omdat een man in Roeselare video's maakte over Tsjetsjenië en kwaad sprak over de president. Ze zouden dan vanuit Rusland een "killer" naar België gezonden hebben om die man te vermoorden. Toen u zich realiseerde dat dit een moordenaar was, zou u aangifte gaan doen zijn bij de politie. De man werd volgens u vermoord en de "killer" zou naar Tsjetsjenië gevlucht zijn. Ongeveer één jaar later contacteerde iemand u via Instagram om te vragen waar u woont. U zou hierover ook aangifte gedaan hebben bij de politie. U stelt te weten dat u gekend bent in Rusland. Als u terug zou moeten, denkt u ofwel vermoord te worden ofwel naar de oorlog in Oekraïne gestuurd te worden.

Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Aad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Er wordt geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt moet worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel, dat is gericht tegen de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf, de schending aan van artikel 23 van de Vreemdelingenwet.

Hij verschaft de volgende toelichting:

"1.

Art. 23 Vreemdelingenwet stelt:

"§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden."

Verweerder maakt nergens hard dat er sprake zou zijn van een actueel gevaar voor de samenleving, minstens blijkt uit niets dat het gevaar zou blijven persisteren zonder begeleiding of na zijn gevangenschap.

Dit is nochtans vereist: verzoeker verwijst naar het arrest van Hof van Justitie Bundesrepublik Deutschland / B & D dd. 9 november 2010:

“(…) In dit verband dient er meteen op te worden gewezen dat in het stelsel van de richtlijn het actuele gevaar dat een vluchteling eventueel voor de betrokken lidstaat oplevert, niet in het kader van artikel 12, lid 2, van de richtlijn in aanmerking wordt genomen, maar enerzijds in het kader van artikel 14, lid 4, sub a, volgens hetwelk deze lidstaat de aan een vluchteling verleende status met name kan intrekken wanneer er goede redenen bestaan om hem als een gevaar voor de veiligheid te beschouwen, en anderzijds in het kader van artikel 21, lid 2, waarin wordt bepaald dat de lidstaat van ontvangst, zoals ook door artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève wordt toegestaan, een vluchteling mag uitzetten of terugleiden wanneer redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij een gevaar vormt voor de veiligheid of de samenleving van deze lidstaat. (…)”

Uw Raad erkende dit ook later in haar arrest nr. 235 914:

“(…)”

Waar artikel 12, lid 2, sub bene van voormelde richtlijn erop gericht is in het verleden gestelde daden te bestraffen, moet bij de toepassing van artikel 14, lid 4 onder a worden nagegaan wat het actuele gevaar is dat de betrokken vluchteling oplevert voor de lidstaat die hem of haar als vluchteling erkend heeft. Bijgevolg moet bij de toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet eveneens worden nagegaan of de betrokken vluchteling een actueel gevaar vormt voor de nationale veiligheid van de lidstaat die hem of haar als vluchteling erkend heeft.

Uit dit alles vloeit voort dat een individueel onderzoek geval per geval moet worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid en de actualiteit van het gevaar die van de vluchteling uitgaan voor de nationale veiligheid. Een intrekking van de vluchtelingstatus in het kader van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet gebaseerd zijn op algemene overwegingen. (…)”

2.

Het gedrag van verzoeker vormt geen werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving wanneer verweerder de bestreden beslissing genomen heeft: verzoeker is opgesloten in de gevangenis. Daar vormt hij bezwaarlijk een gevaar voor de samenleving. Ook zijn detentiegedrag is goed en verzoeker werkt aan zijn re-integratie.

Verzoeker is bovendien veroordeeld tot een gevangenisstraf van meer dan drie jaar. Hierover bepaalt art. 49 en 50 van de wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.

“Art. 49. § 1. De beperkte detentie en het elektronisch toezicht worden door de strafuitvoeringsrechtbank toegekend op schriftelijk verzoek van de veroordeelde.

§ 2. Het verzoek wordt ingediend op de griffie van de gevangenis

De griffie van de gevangenis zendt het verzoek binnen vierentwintig uur over aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank en bezorgt een afschrift ervan aan de directeur.

§ 3. De directeur brengt binnen twee maanden na de ontvangst van het afschrift van het verzoek een advies uit. De artikelen 31 en 32 zijn van toepassing.

Art. 50. § 1. De voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering worden toegekend door de strafuitvoeringsrechtbank op schriftelijk verzoek van de veroordeelde.

§ 1/1. Het schriftelijk verzoek wordt ingediend op de griffie van de gevangenis. De griffie van de gevangenis zendt het schriftelijk verzoek binnen vierentwintig uur over aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank en bezorgt een afschrift ervan aan de directeur.

§ 2. De directeur brengt een advies uit uiterlijk vier maanden na de ontvangst van het schriftelijk verzoek van de veroordeelde. De artikelen 31 en 32 zijn van toepassing.”

De strafuitvoeringsrechtbank blijft een noodzakelijke voorwaarde voor elk contact dat verzoeker terug wenst met de samenleving. De strafuitvoeringsrechtbank heeft met name tot doel dat de strafuitvoeringsmodaliteiten worden toegestaan voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan waaraan men niet tegemoet kan komen door het opleggen van bijzondere voorwaarden. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- de afwezigheid van vooruitzichten op sociale reclassering van de veroordeelde;*
- het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten;*
- het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;*

- de houding van de veroordeelde ten aanzien van de slachtoffers van de misdrijven die tot zijn veroordeling hebben geleid;
- de door de veroordeelde geleverde inspanningen om de burgerlijke partij te vergoeden, rekening houdend met de vermogenssituatie van de veroordeelde zoals die door zijn toedoen is gewijzigd sinds het plegen van de feiten waarvoor hij veroordeeld is.

De strafuitvoeringsrechtbank blijft altijd een stok achter de deur voor wanneer verzoeker zou vrij komen in het kader van een strafuitvoeringsmodaliteit.

Het staat dus vast dat verzoeker op heden geen enkel gevaar voor de maatschappij vormt door zijn detentie, minstens wordt er door een onafhankelijk rechtscollege op toegezien dat in het kader van een strafuitvoeringsmodaliteit verzoeker geen gevaar voor de maatschappij kan zijn.

Sterker nog, verzoeker legt de beschikkingen van de strafuitvoeringsrechter te Oost-Vlaanderen, afdeling Gent voor, waaruit blijkt dat zowel zijn verzoek om beperkte detentie, elektronisch toezicht en voorwaardelijke invrijheidstelling werden afgewezen.

Verweerster laat dus na te bewijzen dat de daden van verzoeker een actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving zouden uitmaken. Dienvolgens moet de bestreden beslissing worden vernietigd.”

3.1.2. De Raad merkt op dat artikel 22, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet verweerder toelaat om een einde te maken aan het verblijf van de onderdaan van een derde land die is gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft, indien ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid dit kunnen rechtvaardigen. Overeenkomstig artikel 23 van de Vreemdelingenwet dient verweerder hiervoor uit te gaan van het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling en dient uit dit gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving te blijken. Verweerder moet rekening houden met de ernst of de aard van de door de betrokken vreemdeling gepleegde inbreuk op de openbare orde of met het gevaar dat van deze vreemdeling uitgaat.

De Raad stelt vast dat verweerder in de eerste bestreden beslissing, in weerwil van wat verzoeker aanvoert, wel degelijk uitvoerig heeft uiteengezet waarom hij oordeelde dat uit het gedrag van verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving blijkt.

Verweerder heeft met name de verschillende door verzoeker gepleegde strafbare feiten, zoals deze blijken uit vonnissen en arresten, in aanmerking genomen en geduid dat verzoeker reeds dertien keer werd veroordeeld door de politierechtbank, drie keer door de correctionele rechtbank en twee keer door het hof van beroep. Hij heeft ook rekening gehouden met de precieze aard en ernst van de door verzoeker gepleegde feiten, waaronder diefstallen, verboden wapendracht, deelname aan een criminele organisatie en zedenfeiten ten aanzien van minderjarigen. Verweerder heeft daarenboven vastgesteld dat verzoeker reeds als minderjarige berispingen kreeg vanwege de jeugdrechter, dat er tal van jeugdbeschermingsmaatregelen werden genomen om hem normbesef bij te brengen en zijn gedrag te verbeteren, maar dit geen gedragsverbetering tot gevolg had en verzoeker als volwassene strafbare feiten bleef plegen. Voorts heeft verweerder, op onderbouwde wijze en met verwijzing naar de precieze feiten die werden gepleegd alsook de aard en de gevolgen hiervan, geduid dat verzoeker blij geeft van een verregaande normloosheid en een gebrek aan respect voor de geldende regelgeving, dat hij enkel uit is op vlug en gemakkelijk geldgewin ten koste van nietsvermoedende personen of ondernemingen, dat hij misbruik maakte van een minderjarig en dus kwetsbaar iemand en zijn eigen lustgevoelens liet primeren op het respect voor de lichamelijke integriteit van het slachtoffer. Verweerder nam ook in aanmerking dat het hof van beroep van Gent in zijn arrest van 13 december 2023 bij de straftoemeting verwees naar “de uitzonderlijk gevaarlijke persoonlijkheid” van verzoeker.

Deze vaststellingen vinden steun in de stukken van het administratief dossier.

Verzoeker, die steeds opnieuw strafbare feiten pleegt, kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat niet blijkt dat hij, op het ogenblik dat verweerder de bestreden beslissing nam, een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormde voor de samenleving, daar hij op dat ogenblik was opgesloten in de gevangenis. Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker, aangezien hij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf van zijn vrijheid was beroofd, niet of minstens veel minder de mogelijkheid had om strafbare feiten te plegen, kan uiteraard niet worden afgeleid dat zijn persoonlijk gedrag, waar overeenkomstig artikel 23 van de Vreemdelingenwet rekening mee moet worden gehouden, in die zin is geëvolueerd dat er niet langer sprake zou zijn van een actueel gevaar voor de openbare orde. Verzoeker kan ook bezwaarlijk voorhouden dat uit het feit dat zijn verzoeken om beperkte detentie, elektronisch toezicht en voorwaardelijke invrijheidsstelling werden afgewezen, en hij zich dus niet buiten de gevangenis kon begeven, volgt dat hij geen ernstig gevaar (meer) vormt voor de maatschappij. Uit de beslissingen van de

strafuitvoeringsrechtbank die verzoeker zelf voegt, blijkt trouwens duidelijk dat voormelde strafuitvoeringsmodaliteiten werden afgewezen omdat wordt aangenomen dat er een risico bestaat dat verzoeker nieuwe ernstige feiten zal plegen, hij geen blijk geeft van enig verantwoordelijkheidsgevoel noch van enige notie van schuldbesef en niet beschikt over een geconcretiseerd reclasseringsplan. Verzoekers betoog dat zijn detentiedrag goed is – terwijl hij maar liefst dertien tuchtrapporten kreeg – en hij aan zijn re-integratie werkt vindt geen steun in de stukken die hij zelf aanbrengt.

Verzoeker toont met zijn toelichting niet aan dat verweerder verkeerdelijk of op kennelijk onredelijke wijze concludeerde dat hij een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Een schending van artikel 23 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. In een tweede middel, dat is gericht tegen de bestreden beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, voert verzoeker de schending aan van artikel 74/11, § 1 vierde lid van de Vreemdelingen-wet, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij licht dit middel toe als volgt:

“1.

Verweester verwijt dat verzoeker een bedreiging zou vormen voor de openbare veiligheid en dat daarom een inreisverbod van 8 jaar zou gerechtvaardigd zijn. Verzoeker verwijst naar wat is uiteengezet in de eerste grief.

2.

In ondergeschikte orde, voor zover uw zetel zou menen, dat verzoeker toch principieel een inreisverbod moet opgelegd krijgen, quod non, dan nog dient uw zetel te oordelen dat een inreisverbod van acht jaar buiten elke proportie is. Verzoeker verwijst naar de beschikkingen van de strafuitvoeringsrechter te Oost-Vlaanderen, afdeling Gent voor, waaruit blijkt:

“(…) Betrokkene boet momenteel 2 veroordelingen wegens aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden, opwekken, begunstigen of vergemakkelijken van ontucht of prostitutie van een minderjarige (...) bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen en diefstallen. (...)”

Uit de rest van de beschikking van de strafuitvoeringsrechter blijkt dat verzoeker slechts een veroordeling nog moet uitzitten, met name de veroordeling van 13.12.2023. Er moet worden aangenomen dat dit een materiële misslag is in de beschikking van de strafuitvoeringsrechter.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat elke bestuurshandeling moet gesteund zijn op rechtens aanvaardbare motieven. Deze motieven dienen te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid door het bestuur werden vastgesteld. Bovendien moet het bestuur de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct en zorgvuldig beoordelen en op grond van deze gegevens binnen de perken van de redelijkheid tot een beslissing komen. Dit maakt dat een beslissing de materiële motiveringsplicht schendt wanneer de motieven waarop ze steunt onjuist of onwettig zijn of de beslissing niet kunnen dragen.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing.

Verzoeker zit op dit moment dus een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden uit. Dan is een inreisverbod van acht jaar, ofwel meer dan het driedubbele van de correctionele veroordeling van verzoeker, buiten alle proportie, minstens dient verweester een meer concrete motivering te geven waarom volgens haar een inreisverbod van meer dan vijf jaar gerechtvaardigd zou zijn.

Dienvolgens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd, minstens geschorst.”

3.2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van het, door hem evenzeer geschonden geachte, artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

[...]

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

Verzoeker laat in hoofdorde verstaan niet akkoord te gaan met verweerders standpunt dat hij kan worden beschouwd als een ernstige bedreiging voor de openbare orde. Uit de bespreking van het eerste middel is evenwel reeds gebleken dat hij in dit betoog niet kan worden bijgetreden.

Ondergeschikt voert verzoeker aan dat een inreisverbod van acht jaar buiten elke proportie is, omdat deze duurtijd meer dan drie keer zo lang is als de gevangenisstraf van dertig maanden die hij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing uitzat. Hij betoogt dat verweerder minstens een meer concrete motivering had dienen te geven waarom een inreisverbod van meer dan vijf jaar gerechtvaardigd is.

Uit de motieven van de bestreden beslissing tot het opleggen van een inreisverbod blijkt evenwel dat verweerder duidelijk heeft aangegeven welke feitelijke elementen hij in aanmerking nam en welke afwegingen hij maakte om te besluiten dat een inreisverbod met een geldigheidsduur van acht jaar, volgens hem, proportioneel is. Uit de overwegingen in deze beslissing blijkt dat verweerder enerzijds het gevaar dat van verzoeker uitgaat in aanmerking heeft genomen, waarbij hij heeft verwezen naar de aard van de door verzoeker gepleegde feiten, het aantal inbreuken op de strafwet en het gebrek aan normbesef dat uit verzoekers optreden blijkt en anderzijds heeft vastgesteld dat hij geen echte redenen zag om de duur van het inreisverbod te beperken. Verweerders argumentatie is niet kennelijk onredelijk. Het feit dat de duur van het inreisverbod driemaal langer is dan de gevangenisstraf die verzoeker uitzat op het ogenblik van het nemen van deze beslissing, laat hier niet anders over denken. Hierbij dient ook te worden gesteld dat verzoeker door slechts te verwijzen naar de gevangenisstraf van dertig maanden die hij uitzat, onterecht abstractie maakt van het gegeven dat hij ook reeds veroordelingen opliep tot drie andere gevangenisstraffen van respectievelijk achttien maanden, één maand met uitstel, en vijf maanden waarvan drie maanden met uitstel, en daarnaast ook nog een correctionele veroordeling tot een geldboete en dertien politionele veroordelingen opliep en dat in artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet hoe dan ook niet kan worden gelezen dat de duur van een inreisverbod moet worden bepaald in functie van de duur van een gevangenisstraf die de persoon aan wie het inreisverbod wordt opgelegd moet ondergaan.

Door te verwijzen naar een mogelijke materiële misslag in een beschikking van de strafuitvoerings-rechter toont verzoeker voorts niet aan dat het in casu bestreden inreisverbod door enig gebrek is aangetast.

Een schending van artikel 74/11, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, of van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is ongegrond.

3.3.1. Verzoeker voert in een derde middel de schending van de artikelen 1 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij verschafft de volgende toelichting:

"1.

Verzoeker liet in zijn formulier blijken van een vrees om naar de oorlog in Oekraïne gestuurd te worden.

Art. 3 EVRM bepaalt:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Diverse bronnen berichten dat Tsjetsjeense strijdkrachten erg gewild zijn.

"Tsjetsjenen sturen Soldaten naar Oekraïne om Russische troepen te steunen

De Tsjetsjeense leider Ramzan Kadyrov heeft militairen naar Oekraïne gestuurd, om daar het Russische leger te steunen. Het zou gaan om maximaal zo'n 12.000 Soldaten. Hij vraagt het Oekraïense volk om de eigen regering omver te werpen.

De autoritaire Kadyrov geldt als een vertrouweling van Poetin. Hij werd in 2007 door Poetin zelf aangesteld als president van Tsjetsjenië. Hij noemde zichzelf in het verleden ook meermaals een 'voetsoldaat' van de Russische president. Het is ook niet voor het eerst dat Tsjetsjeense troepen de Russen steunen bij militaire operaties. Dat was ook al het geval in Syrië en Georgië.

De troepen verzamelden zaterdag al in hoofdstad Grozny. Dat was te zien op beelden die de staatszender RT heeft verspreid. Het zou gaan om 12.000 Soldaten, maar onduidelijk is of die al allemaal zijn ingezet. Daarvoor wordt gewacht op een signaal van de Russen.

Kadyrov zelf stelde zaterdag in een videoboodschap dat er wel degelijk al van zijn soldaten zijn ingezet. Hij stelde dat de grote steden van Oekraïne, inclusief hoofdstad Kiev, makkelijk in te nemen zouden zijn. Berichten vanuit Oekraïne over verliezen aan Russische kant wees hij volledig van de hand. 'Op dit moment hebben we nog geen enkele gesneuvelde of gewonde. Er is zelfs niemand met een snotneus', aldus Kadyrov.

Daarnaast echode hij in zijn boodschap ook een eerdere toespraak van Poetin, en riep ook Kadyrov de Oekraïners op om de regering omver te gooien. De president (Poetin, nvdr) heeft de juiste beslissing genomen, en wij zullen onder alle omstandigheden zijn orders uitvoeren. Daarom vraag hij de Oekraïeners zich vooral ook niet te verzetten. Hij wil niet vechten tegen de Oekraïners, stelt hij.

Volgens de Russische nieuwssite Znak zou Kadyrov ook de Oekraïense president Zelenski hebben opgeroepen [...] om 'vergifenis' te vragen bij Poetin, en zo de schade te beperken. 'Accepteer alle eisen die Rusland stelt', luidt zijn advies."

[...]

Verzoeker is etnisch Tsjetsjeen. Er bestaat dus een gerede kans dat verzoeker zal worden opgeroepen om te gaan vechten in de oorlog, op gevaar af van nooit meer terug te keren.

2.

Over de algehele mobilisatie stelde uw Raad reeds bij arrest dd. 30.01.2023:

"(...)

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift onder meer op de onzekerheid over hoe de oorlog tussen Rusland en Oekraïne zich zal ontwikkelen en op de imminente dreiging dat het conflict zich op een gegeven moment nog zal uitbreiden. Hij verwijst naar meerdere nieuwsberichten (stuk 3 bij het verzoekschrift) en oppert dat er wel degelijk een reëel risico is dat Rusland zal overgaan tot een algemene mobilisatie, waardoor hij verplicht zou worden om te vechten in de oorlog en dat het bovendien goed mogelijk is dat ook de dienstplicht zal verhoogd worden.

(...)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat uit de overvloed aan westerse mediaberichtgeving het op datum van terechtzitting een gegeven van algemene bekendheid betreft dat er in Rusland in september 2022 een gedeeltelijke mobilisatie werd afgekondigd en dat er minstens het vermoeden aanwezig is dat de officiële mobilisatiecriteria door de Russische autoriteiten niet steeds correct worden toegepast en het mede in het verlengde hiervan onmogelijk is een klaar zicht te krijgen op de behandeling van terugkerende mannelijke Russische onderdanen na een jarenlang verblijf in het buitenland.

De Raad stelt vast dat hij over te weinig informatie beschikt, niet in het minst in verband met de omstandigheden waarin de gedeeltelijke mobilisatie zich in Tsjetsjenië ontvouwt, de regio van herkomst van verzoeker. Dat verzoeker thans 27 jaar is en zich nog enige tijd in een Belgische gevangenis bevindt, doet geen afbreuk aan het gegeven dat er op heden geen objectieve informatie voorligt over de feitelijke tenuitvoerlegging van de mobilisatie doorgevoerd door de Russische autoriteiten. De situatie is dermate volatiel en onzeker dat niet kan worden uitgesloten dat het conflict zich nog zal uitbreiden, dat er eventueel een algemene mobilisatie zal worden afgekondigd of dat de dienstplichtleeftijd zal worden opgetrokken.

Gezien de Raad inzake de hoger aangehaalde elementen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

(...)"

Vermits de Raad reeds oordeelde dat het waarschijnlijk is dat er minstens sprake is van een algehele mobilisatie in Rusland, heeft zij de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming vernietigd. Er is dus een grote kans dat verzoeker zal onderworpen aan onmenselijke behandelingen in zijn land van herkomst. Dit maakt voor hem een omstandigheid uit die hem belet een aanvraag tot verblijf in zijn land van herkomst in te dienen.

3.

Bovendien is de toestand aan het Russisch front werkelijk lamentabel. Verzoeker verwijst naar volgend krantenartikel:

"'Behandel mijn kinderen niet als dieren': klachtenmails aan Russisch militair parket brengen wantoestanden aan het licht

Onderzoeksjournalisten van het journalistieke netwerk Bellingcat en de onafhankelijke krant The Insider hebben heel wat klachtenbrieven uit de mailbox van het Russische militaire parket in handen gekregen.

Daaruit blijkt dat de toestand aan het front er heel wat minder rooskleurig uitziet dan het Kremlin doet uitschijnen: Soldaten zouden misleid of gedwongen worden om naar het front te gaan, er zouden onvoldoende voedsel en weinig medische voorzieningen zijn. Ook heel wat wreedheden van het Russische leger komen aan het licht.

Onderzoeksjournalisten van Bellingcat en de onafhankelijke krant *The Insider* hebben heel wat briefwisseling in handen gekregen nadat de mailbox van het Russisch militaire parket gekraakt werd. Tussen al de brieven zaten heel wat klachten van ouders, jonge militairen en burgers waaruit blijkt dat de toestand aan het front helemaal niet zo rooskleurig is als Moskou voorstelt.

"Behandel mijn kind niet als een hond"

Een van de klachten komt van de ouders van een 20-jarige militair Mikhail. Uit hun mail blijkt dat ze erg ontevreden zijn over de gang van zaken. "Toen ik met mijn zoon belde, zei hij dat ze hem meenamen op een oefening. Later bleek het om een oorlog te gaan. Ze verbleven er in tenten, konden zich helemaal niet wassen. Hij moest droge rantsoenen eten en kreeg slechts de helft van een portie. Er was ook geen drinkwater in de trein. Onze kinderen zijn geen dieren. Waar is de gerechtigheid?"

(...)

Ook andere ouders namen contact op met het Russisch militair parket om hun ongenoegen te uiten. "Onze kinderen maakten deel uit van het eerste bataljon, maar ze hebben daar nergens voor getekend, terwijl u beweert van wel. Wij geloven dat onze kinderen misleid zijn om deel te nemen aan een militaire operatie en nu zijn hun levens in gevaar. Ze hebben nooit een volwaardige militaire training gehad. Wij vragen u onze kinderen op te sporen en dringend naar een veilige plek te brengen."

"De kleinzoon van mijn vriend keerde gewond terug en vertelde me hoe ze geslagen werden door hun commandanten. Ze werden gedwongen om een contract te ondertekenen", vertelt Elena, een bezorgde Russische burger. "We worden echt geconfronteerd met een zekere wetteloosheid. Ik vraag u om deze feiten te onderzoeken en om de mensen die onze dienstplichtige soldaten de dood in sturen volgens het oorlogsrecht te berechten."

(...)

Gewond? Terug naar het front!

Ook de moeder van korporaal Niyazov Mikailovich schrijft een pakkende getuigenis. Haar zoon raakte tot twee maal toe gewond. De eerste keer werd hij geraakt door een granaatscherf en liep hij een hersenschudding en verlamingsverschijnselen op. Hij moest echter het veldhospitaal weer verlaten, omdat er onvoldoende plaats was. Ondanks de zware hoofdpijn en gedeeltelijk verlies van zijn zicht en gehoor, moest hij weer naar het front.

Een maand later belandde hij wél in een ziekenhuis nadat hij in de buurt was geweest van een ontploffende mijn. Hij heeft last van duizeligheid, hoofdpijn, gedeeltelijk geheugenverlies en problemen met zijn zicht en gehoor. De afwezigheid van een juiste medische behandeling kan volgens de moeder onomkeerbare gevolgen hebben.

Gedwongen om te vechten

Ook voor vele Russen kwam de inval in Oekraïne erg onverwacht. Veel Russische militairen en dienstplichtigen werden onder valse voorwendsels naar Oekraïne gestuurd. Een 21-jarige soldaat getuigt dat hij dacht naar Syrië te gaan om er te trainen, maar plots in Oekraïne belandde. "Ik werd op een frauduleuze manier naar Oekraïne gezonden zonder rekening te houden met mijn eigen wensen. Ik sta aan de frontlinie, in schietpositie. Ik ben in de strijd mijn kameraden verloren. Ik ben 21 jaar oud en ik wil leven. Maar wat kan ik doen?"

(...)

De gekraakte mailbox van het Russische militaire parket bevat honderden getuigenissen van soldaten, ouders, familie en burgers. Het schept een duidelijk beeld dat de situatie aan het front helemaal niet zo rooskleurig is als het Kremlin beweert. Veel dienstplichtige jongeren werden misleid om naar het front te trekken, heel wat ouders zijn niet te spreken over hoe hun kinderen behandeld worden."

Als België toestaat dat verzoeker naar Rusland meet worden overgebracht, zal België geacht worden wetens en willens te hebben meegewerkt aan een schending van art. 3 EVRM en aldus geacht wordt zelf art. 3 EVRM te hebben geschonden.

Immers, het EHRM oordeelde hierover al in haar arrest-Söring:

"(...)

La question à trancher ici consiste à savoir si l'article 3 (art. 3) peut s'appliquer lorsque de telles répercussions se manifestent ou peuvent se manifester en dehors de la juridiction de l'État requis, par suite de peines ou traitements administrés dans l'État de destination.

86. L'article 1 (art. 1), aux termes duquel «les Hautes Parties Contractantes reconnaissent à toute personne relevant de leur juridiction les droits et libertés définis au Titre I », fixe une limite, notamment territoriale, au domaine de la Convention. (...) En outre, la Convention ne régit pas les actes d'un État tiers, ni ne prétend

exiger des Parties contractantes qu'elles imposent ses normes à pareil État. L'article (art. 1) ne saurait s'interpréter comme consacrant un principe général selon lequel un État contractant, nonobstant ses obligations en matière d'extradition, ne peut livrer un individu sans se convaincre que les conditions escomptées dans le pays de destination cadrent pleinement avec chacune des garanties de la Convention. (...)

En l'espèce, nul ne le conteste, celles des pratiques et mesures des autorités virginiennes dont se plaint le requérant échappent au contrôle du Royaume-Uni. (...)

87. La Convention doit se lire en fonction de son caractère spécifique de traité de garantie collective des droits de l'homme et des libertés fondamentales (...). L'objet et le but de cet instrument de protection des êtres humains appellent à comprendre et appliquer ses dispositions d'une manière qui en rende les exigences concrètes et effectives (...). En outre, toute interprétation des droits et libertés énumérés doit se concilier avec « l'esprit général [de la Convention], destinée à sauvegarder et promouvoir les idéaux et valeurs d'une société démocratique » (...).

88. L'article 3 (art. 3) ne ménage aucune exception et l'article 15 (art. 15) ne permet pas d'y déroger en temps de guerre ou autre danger national. Cette prohibition absolue, par la Convention, de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants montre que l'article 3 (art. 3) consacre l'une des valeurs fondamentales des sociétés démocratiques qui forment le Conseil de l'Europe. (...)

Reste à savoir si l'extradition d'un fugitif vers un autre État où il subira ou risquera de subir la torture ou des peines ou traitements inhumains ou dégradants engage par elle-même la responsabilité d'un État contractant sur le terrain de l'article 3 (art. 3). Que l'aversion pour la torture comporte de telles implications, (...)

91. En résumé, pareille décision peut soulever un problème au regard de l'article 3 (art. 3), donc engager la responsabilité d'un État contractant au titre de la Convention, lorsqu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire que l'intéressé, si on le livre à l'État requérant, y courra un risque réel d'être soumis à la torture, ou à des peines ou traitements inhumains ou dégradants. Pour établir une telle responsabilité, on ne peut éviter d'apprécier la situation dans le pays de destination à l'aune des exigences de l'article 3 (art. 3). Il ne s'agit pas pour autant de constater ou prouver la responsabilité de ce pays en droit international général, en vertu de la Convention ou autrement. Dans la mesure où une responsabilité se trouve ou peut se trouver engagée sur le terrain de la Convention, c'est celle de l'État contractant qui extrade, à raison d'un acte qui a pour résultat direct d'exposer quelqu'un à des mauvais traitements prohibés.

(...)»

Deze rechtspraak is al zo veel herhaald, ook door uw Raad, dat ze niet meer ter discussie staat.

Vermits er een reëel risico bestaat dat verzoeker zal onderworpen worden aan een onmenselijke behandeling, zelfs bedreiging van zijn leven, dient de bestreden beslissing dan ook te worden vernietigd, minstens moet deze worden geschorst."

3.3.2.1. De Raad merkt op dat, om te kunnen besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM, het vereist is dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat een vreemdeling in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en mensonterende behandelingen. Deze vreemdeling moet deze beweringen staven met een begin van bewijs en moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat deze verdragsbepaling kan worden geschonden volstaat op zich evenmin (cf. RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS, 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Verzoeker verwijst weliswaar naar een aantal persartikels omtrent de oorlog in Oekraïne waarin wordt vermeld dat ook Tsjetsjeense soldaten worden ingeschakeld, maar toont hiermee niet aan dat de bestreden beslissingen tot gevolg hebben dat hij een reëel risico loopt om te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Verzoeker lijkt uit te gaan van de veronderstelling dat hij in Tsjetsjenië zal worden opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen en dat hij vervolgens naar het front zal worden gestuurd, waarbij hij incorrect zal worden behandeld door zijn oversten of in een gevaarlijke situatie zal worden geplaatst. Hij brengt echter geen stukken aan waaruit kan worden afgeleid dat hij, mede gelet op zijn leeftijd en het feit dat niet blijkt dat hij hiertoe voorheen al werd gecontacteerd door de bevoegde overheid, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst alsnog dreigt te worden opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen. Zelfs indien dit het geval zou zijn – waarbij ervan moet worden uitgegaan dat hij geschikt wordt geacht voor de militaire dienst – dan impliceert dit niet dat hij automatisch zal terechtkomen in een gevechtseenheid en dat hij daarenboven naar het front zal worden

gestuurd. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij eventueel niet kan weigeren om een militaire dienstplicht te vervullen en dat een dergelijke weigering ertoe zou leiden dat hij ook in een situatie terecht komt die niet verenigbaar is met de bepalingen van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker vertrekt van een aantal vermoedens of veronderstellingen, maar dit volstaat in casu niet om te kunnen concluderen dat hij een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan door artikel 3 van het EVRM verboden behandelingen. Het arrest van de Raad waarnaar verzoeker verwijst – waarin werd aangegeven dat er een gebrek is aan informatie aangaande de mobilisatie in Rusland – leidt niet tot een ander besluit. De bestreden beslissingen houden op zich ook geen verplichting voor verzoeker in om zich naar Tsjetsjenië te begeven. De door verzoeker voorgehouden vrees om in Tsjetsjenië te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen is daarenboven ook moeilijk verenigbaar met het feit dat hij zelf een stuk aanbrengt waaruit kan worden afgeleid dat hij zelf aangaf te overwegen zich naar dat land te begeven.

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.3.2.2. Verzoeker zet daarnaast niet uiteen op welke wijze artikel 1 van het EVRM, dat voorschrijft dat de rechten en vrijheden die zijn vervat in de eerste titel van dit verdrag door de lidstaten dienen te worden verzekerd ten aanzien van personen die onder hun rechtsmacht vallen, door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Dit onderdeel van het middel is, bij gebrek aan verdere toelichting, onontvankelijk.

Het derde middel is, in de mate dat het onontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK

